

Djordje Balasevic

Mati (verzija #2)

Opet sam snio majku na praznicni dan
i kao lutnja brujnu slutnja
sta bi znacio taj san

Blagi sfumato povratka
kljuc uvek iza dovratka
i staza kraj simsira urasla u travu

Sanovnik s krupnim slovima
lako je to sa snovima
mnogo mi teze ide kad tumacim javu

U lesnikovoj senci frustuk postavljen
a pokraj hokle cvetni goblen
na trenutak ostavljen

Lane letnja haljina
sa vezenim detaljima
pristaju uz rozetnu na bastenskoj kanti

U leji zlatnog seboja
u tom snu mladja nego ja
onakva kakvu bih i zeleo da pamtim

Ref. ni to me ne raduje vise
dospe na kraju sve na isti sled

Proslo je zanavek
severac pustolinom brise
i ravno je unedogled

Nadi pahulje
noc slavi svojih pet minuta
vetar ne poznaje ni stid ni sram

Niko ne strahuje
sto kasnim, sto me nema s puta
i malo sam ti nocas sam

Neki su stopu ispred vremena
ludi jahaci, izvidjaci
milju ispred plemena

Tek posle sebe hvaljeni
na Trgu zlobe paljeni
ociju punih suza, al' obraza suvih

Na pravdi Boga blaceni
tek posle sebe shvaceni
neki su mandoline u dolini gluvih

Ref. na simsir i na divlji lesnik
na julski dan i lica predraga

Ravni pusta je
na Bozic putujem ko gresnik
od nemila do nedraga